

КРИНИЧКА, ЖЕРЕЛЬЦЕ І ПОТІЧОК.

Дуже довгу і складну історію має кожде, хоч-би найменше жерелце, що вродило сядесь серед моху і скоро зникає. Оті блискучі крапельни пройшли довгу-довгу стежку під землею перше, ніж вийшли на сьвіт. Бачили вони в глибокій глини, усякі піски, вапно, камінь. Були вони і снігом, і ледви помітною хмариною і білим шумом на морській філі. Промінь сонця блищав у крапельнах усіми красками; блискавиця ділила воду на ті частини, з котрих вона зложена, — а потім знову єднали ся. Усі сьвітові сили неба і землі працювали для безконечних відмін і мандрівок крапельни води. Сама вона — цілий сьвіт, такий, як і інші сьвіти, що своїм шляхом ідуть у сьвітових просторах.

Мало хто з нас сягає думкою за всіма відмінами крапельни води, за всіма її мандрівками на небі і на землі. Ми тільки бачимо, як криничка, жерельце вродило ся під горою, як вода потічком побігла долинами, аж поки добігла до річки і злила ся з нею.